



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

### **R. P. Ioannis Azorii Lorcitani, Societatis Iesv Presbyteri Theologi, Institutioes Morales**

In Quibus Vnivers[ae] Quaestiones ad Conscientiam recte aut prauè  
factorum pertinentes, breuiter tractantur

**Azor, Juan**

**Coloniae Agrippinae, 1612**

32 Quando acquiritur possessio.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-14014**

## Quo modo acquiratur Possessio.

## CAPVT XXXII.

**Q**UOT modis iure communi possessio acquiri possit Respondeo, acquiri iure per actum corporis; veluti cum pedes infero in fundum, vel cum ingredior domum, vel horreum: Iuris vero fictione acquiri sine apprehensione corporali multis modis, ut ostendit Glossa in l. Possideri, in verbo animo. ff. de Acquiren. possess. Et Glossa in cap. Ex literis, in verbo Signum, de consuetud. Et Panormitanus ibidem num. 9. Et seqq. Baldus, Et alij in l. Traditionibus. C. de Pactis.

Primo acquiritur possessio per solum aspectum. In l. Quod, §. Si venditorum, ff. de Acquiren. possess. Celsus ait: [Si venditorum, quod emerim, deponere in domo mea iusserim, possidere me certum est, quamquam id nemo attigerit: Aut si viciniam mihi fundum mercatum venditor ex me turre demonstrare, vacuumque possessionem se tradere dicat; non minus possidere expro, quam si pedem finibus intulisset.] Et in l. ff. eod. Tit. §. [Si iusserim, inquit, venditor procuratori meo rem tradere, cum ea res in presentia sit, videri mihi traditam, Priscus ait: Idemque esse, si nummos debitorem iusserim dare alij. Non enim corpore, & actu necesse esse apprehendere possessionem, sed etiam oculis, & effectu: & argumento esse eas res, quae propter magnitudinem ponderis moueri non possunt, ut columnas: nam pro traditis haberi eas, si in presenti consenserim.] Sic ibi. Et tunc necesse est, ut res sit praesens oculis, siue visui, ita ut visu res ostendatur, & verbo tradatur, Panormitanus loco supra allegato.

Secundo, acquiritur possessio traditione clauium: ut si antiquus possessor praesenti re, videlicet horreo, domo, vbi vinum, oleum, triticum, aut quilibet alia res continetur, tradiderit clauis; eo ipso qui eas accipit, nascitur possessionem rerum mobilium, quae ibi continentur: quoniam in eo qui tradit clauis, est voluntas apprehendendi. l. Clauibus, ff. de Contrahen. empt. Baldus Et alij in l. Traditionibus. C. de Pactis, & l. 1. §. Si iusserim, ad finem, ff. de Acquiren. poss. Pauli verba haec sunt: [Et vina tradita videri, cum clauis cellae vinariae emptori tradita fuerit.] Idem habetur in l. Quae ratione, §. Item quis merces, ff. de Acquiren. rerum dom. Et l. 2. C. de Periculo, Et commod. rei vendi. Et Instit. de Rerum diuis. §. Si quis merces. Opus tamen est, ut res ipsa, in qua includuntur res emptae, sit praesens, Panormitanus loco citato num. 12. & necesse est, ut sit traditio clauium ex iusta causa, videlicet, emptio, donationis, vel simili, quae facere possit ad dominium rei transferendum: nam si clauis tradantur solum causa custodiae, tunc nihil facit clauium traditio. l. Cum pater, §. Pater pluribus, ff. de Legatis. 2.

Tertio: Qui tradit instrumentum, tradere videtur possessionem venditae, vel donatae, vel legatae. In l. 1. C. de Donat. verba sunt huiusmodi, [emptorum mancipiorum instrumentis donatis, & traditis, & ipsorum mancipiorum donationem, & traditionem facta intelligis: & ideo potes aduersus donatorem in rem actionem exercere] sic ibi. Hinc etiam necesse est, ut mancipia, vel aliae res venditae, vel donatae, vel legatae sint praesentes.

Quarto: Si possessor antiquus rem vendiderit, donauerit, vel legauerit, referret sibi usufructum, eo ipso videtur proprietatem tradidisse. l. Quisquis, C. de Donat. habetur sic: [Quisquis rem aliquam donando, vel in dotem dando, vel vendendo, usufructum eius renouerit, etiam si stipulatus non fuerit, eam continuo tradidisse credatur, nec quid amplius requiratur, quod magis videatur facta traditio.] Idem colligitur ex l. Si quis argentum, §. Sed si quidam, C. eod. Tit.

Quinto: Si quis rem suam tradiderit, donauerit, legauerit, vel in dotem dederit, & consisterit, possessorem euilidem rei nomine eius cui vendidit, donauit, vel legauit, eo ipso

tradidisse videtur possessionem, siue praesens res sit, siue non sit. l. Quadam mulier, ff. de Rei vendicat. Et l. Qui bona ff. de h. i. Et l. Interdum, §. ult. ff. de Acquiren. poss. Et l. Seruus emptor, ff. de Acquiren. poss. Vnde Tabelliones apponunt in instrumentis huiusmodi causam: Ut eo ipso transferatur rei possessio, immo etiam dominium: ita ut si postea venditor alteri vendiderit, vel donauerit rem, sit potius ius primi, quam secundi.

Sexto, Si rem tibi commodauerim, vel locauerim, vel apud te deposuerim, & deinde tibi vendiderim, vel donauerim, vel legauerim, eo ipso incipis possidere abique vlla alia traditione denuo facta. l. Siue autem, §. Si quis rem, ff. de Publicanis. l. Si certi conditio, §. ult. ff. Si certum peratur. Instit. de Rei diuis. Interdum, l. Non solum, §. Quod vulgo, ff. de Vtup.

Septimo, Quando venditor, vel donator concedit, ut custodiam adhibeat emptor, vel is cui donauit, eo ipso videtur tradere possessionem. In Quarundam, ff. de Acquiren. rer. dom. Iabolenus ait: [Quarundam rerum animo possessionem nos adipisci, ait Labeo, veluti si aceruum lignorum emere, & tollere eum venditor me iusserit: simul atque custodiam posuisset, traditus mihi videtur. Idem iuris esse, in vino vendito, cum vniuersa amphora vini simul essent. Sed videamus, inquit, ne haec ipsa corporalis traditio sit: quia nihil interest vtrum mihi, an & cui libet, cui iusserim, custodia tradatur. In eo puto hanc questionem consistere, An etiam si corpore aceruus, aut amphorae apprehensa non fuerit, nihilominus tradita mihi videantur. Nihil video interesse, vtrum ego ipse aceruum, an mandato meo alius custodiat. Vtrobique enim animi quodam genere possessio erit estimanda.]

Octauo, Si voluntate venditoris emptor per se, vel per alium rem emptam signauerit, possessionem apprehendisse intelligitur: ut si Titius duas trabes ex multis emerit, vel duos boues ex armento, vel duas oues ex grege, & eas signauerit voluntate venditoris. l. Quod si neque, ff. de peric. Et comm. rei venditae.

Nono, Si Titius rem suam vendiderit, vel donauerit, vel legauerit, & expresserit se eam conducere ab eo, cui vendidit, vel donauit, vel legauit, eo ipso videtur possessionem tradidisse. l. Quod meo, Et l. Qui bona fide, Et l. Interdum, §. ult. ff. de Acquiren. poss.

Decimo, Si Domino sciente, nec contradicente post venditionem, vel donationem, emptor, vel is, cui donatio facta est, rem possideat, possessionem intelligitur acquirere. l. 2. C. de Acquiren. poss. In horum singulis, quamuis non sit actus corporis, quo possessionem apprehendimus, vel contractando manu, vel pedes inferendo in rem ipsam, est tamen quasi alterius actus, & ideo in singulis horum modorum dicitur possessio apprehendi ficta, siue iuris fictione, quia leges, & iura interpretantur talibus actibus possessionem traditam, & apprehensam teneri.

## Per quas personas possimus possessionem acquirere.

## CAPVT XXXIII.

**I**N l. 1. §. Item acquirimus, ff. de Acquiren. poss. Paulus ait: [Item acquirimus possessionem per seruum, aut filium, qui in nostra potestate est,] & in l. Generaliter, ff. eod. Tit. [Generaliter, inquit Caius, quilibet omnino nostro nomine, nobis volentibus, sit in possessione, veluti procurator, hospes, amicus, nos possidere videmus.] Et in l. Rem, idem Caius dicit: [Per seruum, vel filium, & huiusmodi personas acquiritur nobis possessio.] Et in l. Quod seruus, ff. eod. Tit. [Quod seruus tuus, ignorante te, ut possidet, id tu non possides; quoniam is, qui in tua potestate est, ignoranti tibi non corporalem possessionem, sed iustum potest acquirere; sicut id, quod ex peculio ad eum pertinet, possidet. Nam tunc per seruum Dominus quoque possi-